

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9833/2025
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца Града Ниша, кога заступа Правобранилаштво града, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Горан Митровић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2553/24 од 14.01.2025. године, у седници одржаној 18.03.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2553/24 од 14.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2553/24 од 14.01.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Нишу П 1720/23 од 12.02.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да пословни простор који се налази у ..., ... број ..., површине 20м² у екстра зони, а који се састоји од две просторије, испразни од лица и ствари и да га у исправном стању преда на управљање, располагање и у државину тужиоцу. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 67.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2553/24 од 14.01.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном

случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови су о захтеву тужиоца за предају предмета закупа одлучили с обзиром на утврђену чињеницу да је тужилац као закуподавац туженој као закупцу отказао уговор о закупу због повреде уговорне обавезе. Сва правна питања која се јављају у овој чињенично-правној ситуацији, довољно су расправљена у судској пракси, па не постоји потреба ни за уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 31.03.2023. године, а вредност предмета спора је 559.735,20 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић